

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עש"א 35831-05-23 סלימאן נ' שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני: בד"מ 1/1/23

בפני כבוד השופטת אוסילה אבו-אסעד

מעורר זיאד סלימאן

ע"י ב"כ עוה"ד יוסף חואלד

נגד

משיבים
1. שר הבריאות
2. אמנון סטרושנוב
3. וועדת המשמעת

שלושתם ע"י פרקליטות מחוז צפון (אזרחי)

פסק דין

לפני ערעור שהוגש לפי סעיף 51 **לפקודת רופאי השיניים** (נוסח חדש), התשל"ט – 1979 (להלן: **"הפקודה"**), על החלטת המשיב 2, כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרושנוב, מיום 23/4/2023, שניתנה בהתאם לסמכות שהואצלה לו ע"י משיב 1, שר הבריאות, ושלפיה אימץ את המלצת המשיבה 3, ועדת המשמעת כהגדרתה בסעיף 47 לפקודה (להלן: **"הוועדה"**), להתלות רישונו של המערער לעסוק ברפואת שיניים לתקופה של 3 שנים החל מיום 21/5/2023. על פי החלטות שניתנו בימים 16/5/2023 ו- 28/5/2023, ביצוע ההתליה עוכב עד להכרעה בערעור.

רקע ועיקר העובדות:

1. המערער הוא רופא שיניים במקצועו. ביום 17/9/2021 הוגש נגד המערער כתב אישום במסגרת ת.פ. 26421-09-21 (שלום – טבריה) המייחס לו עבירות של תקיפה חבלנית – בת זוג, תקיפה סתם – בת זוג, ואיומים.

2. על פי המתואר בכתב האישום, המערער והמתלוננת, נכון למועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היו נישואים זה לזו והשניים התגוררו ביחד בביתם שבכפר בועיינה נוג'ידאת.

אישום ראשון: בתאריך 9.9.2021 בשעה ששהו המערער והמתלוננת בביתם, התעורר ביניהם וויכוח, והמערער תקף את המתלוננת באופן שהיכה אותה באגרופים בגוף ובסטירות לראשה, כתפה וידה, וכן בעט בה ברגליה. המתלוננת הזעיקה את המשטרה, אולם משפחת המערער

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עש"א 35831-05-23 סלימאן נ' שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני: בד"מ 1/1/23

- 1 לחצה עליה כדי לבטל את התלונה, וכך היה. כתוצאה ממעשי המערער, נגרמו למתלוננת
2 חבלות של ממש בדמות הימטומה ברגלה הימנית ומספר הימטומות לאורך זרוע ידה הימנית.
3
4 אישום שני: יומיים לאחר מכן, ביום 11/9/2021, בחדר השינה בבית, תקף המערער את
5 המתלוננת באופן שטלטל את ראשה מספר פעמים, לחץ לה על הלסת וכן חנק אותה בשמיכה
6 על ראשה. בעודו חונק אותה, דחפה המתלוננת את המערער לאחור ולחצה על חזהו על מנת
7 שישחררה. לאחר מכן, באותו יום, איים המערער על המתלוננת בכך שאמר לה שהיא תמצא
8 את עצמה בקבר ושירצח אותה. עוד אמר המערער כי נמאס לו, ואמר למתלוננת: "אני ואת
9 לבד בבית כאן, אדקור אותך עם סכין ואתקשר להורים שלך תבואו לקחת אותה". המתלוננת
10 שאלה את המערער באם הוא כן ידקור אותה ותמצא את עצמה בקבר, ואז אמר לה: "אם
11 תמשיכי בדרך הזו...".
12
13 עוד נטען בכתב האישום, כי משנת 2018, במספר מועדים שאינם ידועים למאשימה, תקף
14 המערער את המתלוננת בכך שדחף אותה.
15
16 3. המערער הודה בעובדות כתב האישום בהזדמנות הראשונה, וביום 17/9/2021 הורשע על פי
17 הודאתו. כמוכן ובמסגרת ההליך המשפטי שהתנהל בעניינו, עבר המערער תהליך טיפולי תחת
18 כנפי שירות המבחן, וביום 6/9/2022 נגזר דינו לשלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות,
19 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, פיצוי למתלוננת בסך 5,000 ₪, וצו מבחן למשך 12
20 חודשים.
21
22 4. ביום 4/1/2023 הוגשה נגד המערער קובלנה ע"י המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, על בסיס
23 האמור בכתב האישום, הכרעת הדין וגזר הדין. במסגרת הקובלנה נטען כי מסמכים אלה
24 מהווים הראיות העיקריות שמצויות בידי הקובל. כן נטען כי יש לנקוט נגד המערער באמצעי
25 משמעת מכיוון שהוא נהג בדרך שאינה הולמת מורשה לריפוי שיניים (סעיף 1)45 (לפקודה),
26 ומאחר והורשע בעבירה פלילית שלא על-פי הפקודה (סעיף 5)45 (לפקודה).
27
28 5. ביום 12/3/2023 התקיים דיון בוועדה, שבמסגרתו נשמעו טענות הצדדים לעונש ושבמהלכו
29 בנוסף העידה המתלוננת מטעם הקובל. ראוי לציין, כי בפתח הדיון שהתקיים בפני הוועדה,
30 הביעה יו"ר הוועדה תמיהתה באשר לצורך בהעדת המתלוננת במסגרת הליך מעין זה. זאת
31 בשל אי הנוחות והקושי הנפשי שעלולים להיגרם למתלוננת כתוצאה מכך, וכן בהינתן העובדה
32 שכל עובדות האירוע פרוסות בכתב האישום ובגזר-הדין שהקובלנה נסמכת עליהן, עובדות
33 שהמערער אף מודה בהן. לאחר שב"כ הקובל הסביר שזה הוא רצונה של המתלוננת אשר
34 התעקשה להביא את דבריה בפני הוועדה, חברי הוועדה החליטו לשמוע את דברי המתלוננת,
35 לא מבלי להסביר שהם משוכנעים כי ניתן להגיע לתוצאה הנכונה על סמך החומר הקיים

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עש"א 35831-05-23 סלימאן נ' שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני: בד"מ 1/23

בתיק. יחד עם זאת, כאמור, ראו לכבד את רצונה של המתלוננת ולא לחסום בפניה את האפשרות להשמיע את דבריה [פרוטוקול הוועדה צורף כנספח 6 לתשובת המשיבים, שם עמ' 6].

6. ביום 17/4/2023 ניתנה המלצת הוועדה [נספח 2 לכתב הערעור, (להלן: "ההמלצה")]. במסגרתה של זו, ולאחר שהוועדה סקרה את עובדות כתב האישום שעל פיהן הורשע המערער ושעליהן מבוססת הקובלנה, וכן סקרה את טענות הצדדים והפניותיהם לתקדימים דומים, דנה הוועדה בטענות הצדדים. בפתח פרק הדיון בהמלצה קבעה הוועדה בסעיף 19 כי: **"בבואנו להמליץ על אמצעי המשמעת אותו יש להטיל, נאמר כבר כי עיינו בטיעוני הצדדים, אולם את המשקל העיקרי ניתן לעדותה של ר', המתלוננת, אשר הותירה בנו, בתארה את מסכת היחסים בינה לבין הנקבל, רושם עז, והתיאור בקובלנה מחוויר לעומת משמע אוזנינו. המתלוננת התייצבה לעדות מיוזמתה, מלווה בגב' דרום, מהמרכז למניעת תקיפה מינית".**

במסגרת ההמלצה, הוועדה סקרה בפירוט את דברי המתלוננת כפי שהובאו על ידה בפני חברי הוועדה, ציטטה חלקים לא מעטים מאותה עדות, ובסעיף 21 להמלצה הוסבר כי משהובאו עיקר דברי המתלוננת המהווים בסיס להרשעתו של המערער באלימות קשה במשך תקופה ממושכת, גרימת חבלות ואף איום ברצח, נותר לשקול את אמצעי המשמעת שיש להטיל על המערער.

עוד הדגישה הוועדה בהמלצתה את חומרת מעשיו של המערער, ושקלה מנגד את הודאתו, הבעת החרטה והמניע שגרם לו לעשות כן, וכן הביאה בין שיקוליה את העובדה שמדובר באלימות במשפחה השונה מאלימות או תקיפה כלפי מטופל במרפאה, אך הדגישה כי ההיבט האתי הרפואי אינו סובל התנהגות מעין זו המתוארת בקובלנה, והסבירה כי חברי הוועדה אינם יכולים לקבל כי מי שממונה על בריאות הציבור יהיה אלים ויסכן חיי אדם, ולכן החליטה להטיל אמצעי משמעת שיהא בו משום הרתעה למערער ולכל ציבור העוסקים ברפואה.

לאחר שקלול כל הנתונים, הן לחומרא והן לקולא, צוין בסעיף 24 להמלצה: **"נציין כי, הובאו בפנינו תקדימים אשר בגין מעשים מגונים ואלימות הוטלו עונשי התלייה של חודשיים מספר. אך נציין, כי למעט עניינו של פלוני – ת/3 – הרופא שאנס את אשתו, לא היתה בהם חומרת מעשים המתוארת בפנינו. אומנם ב- ת/3 מדובר באונס, אך עדיין באירוע חד פעמי לצד עבירות של איומים. אך מסכת האירועים נשוא הקובלנה דומה יותר בחומרתה לעניין זה, וזאת בשל אופייה של האלימות, אשר נמשכה כ- 3 שנים וכללה אלימות מינית".**

[ההדגשות הוספו, א.א.א.]

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עש"א 35831-05-23 סלימאן נ' שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני: בד"מ 1/1/23

בסוף פרק הדיון וההמלצה, המליצה הוועדה לדחות את עתירתו של ב"כ הקובל לבטל את רישיונו של המערער, אך נוכח החומרה שבמעשיו של המערער, המליצה הוועדה להתלות את רישיון המערער למשך 3 שנים, אשר מתוכם ינוכו 7 חודשים שבמהלכם המערער שהה במעצר בית.

7. ביום 23/4/2023 ניתנה החלטת המשיב 2 [החלטה מספר 04/23, צורפה כנספח 1 לכתב הערעור], שבמסגרתה אימץ המשיב 2 המלצת הוועדה ככתבה וכלשונה, בציינו כי מדובר בалиמות קשה ואכזרית שהפעיל המערער כלפי אשתו, שוב ושוב, משך תקופה לא קצרה, ולכן הוא סבור כי הוועדה שקלה כהלכה את כל ההיבטים בפרשה זו, הן לקולא והן לחומרא, עת המליצה להטיל על המערער אמצעי משמעת ראוי והולם את חומרת מעשיו. בשורה התחתונה, המשיב 2 החליט להתלות את רישיונו של המערער למשך 3 שנים החל מיום 21/5/2023 בניכוי 7 חודשי מעצר הבית כאמור.

8. המערער ממאן להשלים עם המלצתה של הוועדה ועם החלטתו של המשיב 2, ומכאן הערעור המונח עתה לפניי.

תמצית טענות הצדדים

9. המערער מעלה שתי טענות עיקריות: האחת, כי החלטת המשיב 2 הנסמכת על המלצת הוועדה, סוטה באופן קיצוני לחומרא מרמת הענישה המקובלת והנהוגה במקרים דומים, דבר שמצדיק את התערבות ערכאת הערעור; השנייה, כי המשיב 2 ביסס את החלטתו על עבירות אחרות מאלה שבהן הורשע המערער, עבירות שאינן חלק מכתב האישום שבו הודה המערער ואינן חלק מהקובלנה, ואשר לא הוכחו בשום שלב ולא בוררו לא בשלב בירור האשמה בפני בית המשפט ולא בשלב חקירת האירוע. משכך, לטענתו, נפל פגם מהותי בהחלטת המשיבים היורד לשורש העניין. נטען בנוסף, כי החלטת המשיבים נגועה בחוסר סבירות ויש בה כדי לפגוע בכללי הצדק הטבעי.

בעניין הטענה הראשונה, ובנוסף להחלטות שהוגשו על ידו בשלב הטיעונים שהתקיים בפני הוועדה, מפנה המערער לשתי החלטות אשר ניתנו ע"י המשיב 2 עצמו – כב' השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב, שבמסגרתן אימץ הנ"ל החלטות הוועדה שניתנו בשני הליכי משמעת שנפתחו נגד ד"ר ויסבורט (להלן: "ד"ר ויסבורט"): א) החלטה אחת בתיק 1/18 שבה הורשע ד"ר ויסבורט בגין תקיפה הגורמת חבלה לבת זוג ובאיומים. תקיפת בת זוגו המתבטאת בכך שבעט בה באצבע ידה והטיחה על הרצפה, היכה בפניה וגרם לה לשבר בשן הקדמית ולפצע מדמם

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עש"א 35831-05-23 סלימאן נ' שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני: בד"מ 1/23

1 בראשה ובנוסף איים עליה ברצח. באותו מקרה הוועדה המליצה על התליית רישונו של ד"ר
2 ויסבורט למשך חודשיים, והמשיב 2 החליט לאמץ את ההמלצה;
3 (ב) החלטה שניה שניתנה בעניינו של ד"ר ויסבורט בתיק 9/19, לאחר הרשעתו באיומים כלפי
4 בת זוגו להפריד את ראשה מגופה באמצעות מסור. גם שבאותה החלטה החליט המשיב 2
5 לאמץ המלצת הוועדה להטיל על ד"ר ויסבורט אמצעי משמעת של נזיפה בלבד.

6
7 בעניינה של הטענה השנייה, טוען המערער כי לדיון שהתנהל בפני הוועדה, התייצבה
8 המתלוננת מיוזמתה מתוך מטרה אחת והיא להעליל על המערער. המתלוננת הגדילה לעשות
9 בעת שגוללה בפני הוועדה סיפורים נוספים השונים והחורגים מעובדות כתב האישום שבגנים
10 הורשע המערער, ושחורגים מחקירותיה במשטרה, וחורגים מדבריה בפני שירות המבחן ואשר
11 שוקללו במסגרת גזר הדין, וממילא חורגים מהעובדות המיוחסות למערער בקובלנה אשר
12 מבוססות אך ורק על כתב האישום, הכרעת הדין וגזר הדין. לטענת המערער, הן הוועדה והן
13 המשיב 2 טעו טעות חמורה בעת שהחליטו לבסס את החלטתם בעניינו של המערער על
14 טענותיה החדשות של המתלוננת, טענות המנותקות מעובדות כתב האישום והכרעת הדין.
15 חמור מכך, לטענת המערער המשיבים שגו בקביעתם העובדתית שלפיה המערער במשך 3
16 שנים הפעיל אלימות מינית כלפי המתלוננת! לטענת המערער, כתוצאה מאותה שגיאה
17 ובהסתמך עליה יצרה הוועדה השוואה בין חומרת המעשים המיוחסים למערער, לבין מקרה
18 אחר של רופא אשר הורשע בביצוע עבירת אינוס חמורה אשר במסגרת ההליך הפלילי שהתנהל
19 בעניין נגזר עליו עונש של מאסר בפועל, מאחורי סורג ובריח, למשך 5 שנים, ובמסגרת ההליך
20 המשמעי שהתנהל כנגדו הוחלט להתלות את רישונו למשך 3 שנים. לטענת המערער,
21 השוואה זו שבוצעה בין שני המקרים שלא בצדק גרמה למשיבים לסטות באופן משמעותי
22 מרמת הענישה המקובלת בנסיבות דומות לאלה שבענייננו.

23
24 10. מנגד, טוענת המשיבה בכתב התשובה אשר הוגש על ידה ביום 2/7/2023, כי הביקורת על
25 החלטת המשיב 2 אמורה להיעשות בהתאם לכללי המשפט המנהלי, ואילו הערעור אינו מגלה
26 עילה כלשהי המצדיקה התערבות בהחלטה, שעה שמדובר בהחלטה מנומקת הנסמכת על
27 המלצתה הנרחבת של הוועדה, החלטה הנעוצה בשיקולים ענייניים בלבד, ולא נפל בה שום
28 פגם, לא כל שכן כזה היורד לשורש העניין, וזו מצויה כל כולה במתחם הסבירות ובגדר שיקול
29 הדעת הנתון למשיבים.

30
31 עוד טוענת המשיבה, כי הוועדה משמשת ככלי עזר לשר הבריאות, או למי שהואצלה לו
32 הסמכות על ידו, לשם גיבוש החלטתו, ולשם כך רשאית הוועדה לשמוע טענות, לברר ראיות
33 ולגבש את המלצתה ביחס לקובלנה. יחד עם זאת, הסמכות לקבלת ההחלטה ביחס לאמצעי
34 המשמעת אשר ראוי להטיל על הנקבל, מסורה לשר או למי שהואצלה לו על ידי השר הסמכות

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עש"א 35831-05-23 סלימאן נ' שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני: בד"מ 1/23

למתן ההחלטה. אלה רשאים לאמץ את החלטת הוועדה או לדחותה. לטענת המשיבה, במקרה
דנן המשיב 2 בחן את חומר הראיות אשר עמד בפני הוועדה, שקל את מסקנות הוועדה והחליט
לאמץ את ההמלצה, כאשר החלטתו של משיב 2, שנכנס בנעלי שר הבריאות, מהווה החלטה
של רשות מנהלית ועל בית המשפט לבחון את אותה החלטה מבלי להתערב בשיקול הדעת
שהפעיל משיב 2, הגם שרשאי בית המשפט לבחון את סבירות ההחלטה לפי אמות המידה של
המשפט המנהלי.

באשר לעדות שהשמיעה המתלוננת בפני הוועדה, נטען ע"י המשיבה, כי המערער קיבל הודעה
על כוונת ב"כ הקובל להעיד את המתלוננת בפני הוועדה, וכי המערער היה מיוצג באותו יום,
ולא נשמעה מפי בא כוחו התנגדות כלשהי לעדות המתלוננת או לחלקים ממנה. על כן המערער
מנוע מלהעלות טענות אלה בשלב זה.

לשיטת המשיבה, לא בדברי המתלוננת לא היה משום חריגה מהמסגרת הדיונית שעמדה בפני
הוועדה ולכל היותר היה בדבריה כדי להמחיש את מציאות חייה, תיאור של מסכת הייסורים
שעברה, את תחושותיה האישיות, מצבה הנפשי, ומאמציה להשתקם. באשר לטענה בדבר
חריגה מעובדות כתב האישום, טוענת המשיבה כי מטבע הדברים דבריה של המתלוננת יכללו
פרטים אשר אינם חזרה מדויקת על האמור בכתב האישום בצורה מדויקת, וכי בבואה של
הוועדה לקבוע את מסקנותיה היא התייחסה בפירוט לאלימות הפיזית והמילולית שעליה
מושתת הקובלנה ובגינם הורשע המערער ואין מדובר ב"סיפורים חדשים", מה גם שנושא
עבירות מין כלל לא נלקח בחשבון בהמלצת הוועדה.

באשר להשוואת עונשו של המערער לעונשו של רופא אחר שהורשע בביצוע עבירה חמורה
יותר, טוענת המשיבה כי החומרה שנמצאה בעניינו של המערער אינה על דרך של השוואה
והקבלה לעבירת האינוס, אם כי נובעת מחומרת המעשים ומטיבה ואופייה של האלימות
המיוחדת למערער עצמו. בהקשר לכך, הוסיפה המשיבה וטענה, כי אין להכביר מילים על
החשיבות שבמיגור תופעת עבירות האלימות בתוך המשפחה זאת ע"י ענישה הולמת
ומרתיעה, ולכן לטעמה, העונש המשמעותי שהוטל על המערער, הולם את העבירות המיוחדות
לו, ואין מקום להתערב בו.

11. ביום 3/7/2023 התקיים דיון בערעור, ובמסגרתו חזרו הצדדים על טענותיהם בערעור
ובתשובה לערעור. ב"כ המערער ביקש להוסיף ולהגיש החלטות ותקדימים נוספים שניתנו ע"י
וועדות משמעת בעניינם של רופאים שהורשעו בעבירות דומות. ב"כ המערער הגיש החלטה
ודו"ח ועדה בעניינו של ד"ר דורפמן (הוגשו וסומנו כמוצג מע/1), אשר הורשע בתקיפת ילדיו
הקטינים ובת זוגו במספר הזדמנויות במהלך שנתיים וחצי וכן יוחסה לו עבירה של איומים,
ובעניינו הוועדה המליצה על התראה בהתחשב בהליך הטיפול שער, ושר בריאות אימץ את

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עש"א 35831-05-23 סלימאן נ' שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני: בד"מ 1/1/23

1 החלטת הוועדה. כן הגיש ב"כ המערער החלטה ודו"ח וועדה בעניינם של שני רופאי שיניים –
2 אב ובנו- ד"ר שאקד וד"ר עומר (הוגשו וסומנו כמוצג מע/2), אשר הורשעו בעבירות של הסגת
3 גבול, תקיפה של מספר אנשים כולל אשתו של ד"ר עומר, וגרימת חבלות של ממש, היזק
4 לרכוש והעלבת עובד ציבור ואשר נגזר דינם ל- 6 חודשי מאסר, ובעניינם שר הבריאות קיבל
5 את המלצת הוועדה והטיל על ד"ר שאקד 3 חודשי התלייה בגין עבירות האלימות ועוד שני
6 חודשי התלייה בגין עבירות מס, ואילו על ד"ר עומר הוטלו 3 חודשי התלייה בשל עבירות
7 האלימות. כן הגיש ב"כ המערער החלטה ודו"ח ועדה בענייניו של רופא שיניים - ד"ר ג'בר
8 (הוגשו וסומנו כמוצג מע/4) אשר הורשע בעבירה של מעשה מגונה במטופלת במרפאתו,
9 ובענייניו המשיב 2 מכוח הסמכות שהואצלה לו על ידי משר הבריאות, החליט להטיל על הרופא
10 10 חודשי התלייה, בניכוי תקופה של 4 חודשים בהם ריצה הרופא עבודות שירות.

11
12 מנגד טענה ב"כ המשיבים כי הוועדה שקלה את כל התקדימים להם הפנה ב"כ המערער
13 וראתה שהמקרה של המערער חמור בהרבה, ויחסה חשיבות לדברי המתלוננת. בנסיבות
14 העניין, כך נטען, אין לשלול את האפשרות לכך שהוועדה ביקשה בהמלצתה ליצור תקדים
15 ולהחמיר עם רופאים שמבצעים עבירות אלימות במשפחה, ובשיקול הדעת שהפעיל המשיב
16 2 בעת שהחליט לאמץ את המלצתה, אין כל מקום להתערב, שכן מדובר בסופו של דבר
17 בהחלטה סבירה ומידתית.

דיון והכרעה

18
19
20
21 12. לאחר עיון בטענות הצדדים, בחינת החלטת המשיב 2 והמלצת הוועדה שעמדה בבסיסה,
22 ובדיקת כלל הראיות בתיק, ובהתחשב בהוראות הדין וההלכה הפסוקה, נחה דעתי כי דין
23 הערעור להתקבל.

24
25 13. כלל ידוע הוא, כי בית המשפט, בהליך שנערך לפי סעיף 45 לפקודה, בודק את סבירות
26 ההחלטה ואין הוא מתערב בקביעות מקצועיות ובממצאים עובדתיים של טריבונל מקצועי
27 בהליכים משמעתיים. הלכה היא, כי בית המשפט לא יתערב בהחלטה של ועדה מקצועית כל
28 עוד לא נפלה בה שגגה חמורה, או שממצאיה אינם מעוגנים בחומר הראיות (ראו - ע"א
29 3425/90 ד"ר אלכסנדר פינסטרבוש נ' שר הבריאות, פ"ד מו(1) 321, (להלן: עניין
30 "אלכסנדר"); ע"ש (מינהליים ת"א) 1066-09 ד"ר דן נגלר נווה נ' שר הבריאות – מדינת
31 ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים, 18.11.2010)). כך בעניין אלכסנדר שלעיל, נקבע,
32 בפסקה 19, כי:
33

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עש"א 35831-05-23 סלימאן נ' שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני: בד"מ 1/23

1 "נראה לי על-כן, כי בבואנו לבחון את קביעותיה העובדתיות של הוועדה, נעשה כן על-
2 פי הכללים המנחים אותנו שעה שאנו מתבקשים לשקול התערבות במימצאיה של
3 דרגה שיפוטית נמוכה יותר, שכן גם במקרה דנן נערכו חקירה ודרישה יסודיות
4 ומקיפות על-ידי חברי ועדה שהיא מעין שיפוטית, שמיומנות להם בנושא הנבדק
5 ושהם בעלי הבנה בנושאים הרפואיים שנחקרו.
6 נתערב איפוא במימצאיה רק אם יתברר, כי הוועדה שגתה שגיאה חמורה ועקרונית
7 בקביעתה, או שהמימצאים אינם מעוגנים בחומר הראיות".

8
9 14. הענישה המשמעתית מקצועית נועדה להרתיע רופאים מפני ביצוע מעשים המהווים עבירת
10 משמעת, ולהגן על ערכים ואינטרסים לגיטימיים אחרים של הציבור, לרבות שמירה על כבוד
11 המקצוע ועל אמון הציבור במקצוע. שיקולים אלה, ושיקולים נוספים עליהם עמדה ב"כ
12 המשיבים בפירוט בתשובתה המנומקת מצויים כולם לנגד עיניי, יחד עם זאת, ומבלי להקל
13 ראש בחומרת המעשים שבהם הורשע המערער בהליך המשמעת, ובהליך הפלילי שקדם לו,
14 סבורני, כי בנסיבות המקרה נוטה אמצעי הענישה לחומרא במידה רבה, אם לא קיצונית, מה
15 גם שממצאי הוועדה אינם מעוגנים בחומר הראיות, דבר המצדיק את התערבותו של בית
16 משפט זה.

17
18 15. באשר להמלצת הוועדה, בנסיבות המקרה דנן מדובר במקרה שבו נפל משגה מהותי בשיקול
19 דעתה של הוועדה, וכפועל יוצא גם בשיקול דעתו של המשיב 2, עת החליטה לבסס את
20 מסקנותיה על ממצאים עובדתיים חדשים שעלו מעדות המתלוננת בפני חברי הוועדה, שעה
21 שממצאים עובדתיים אלה לא מצאו את ביטויים בחומר הראיות (כתב האישום, הכרעת הדין,
22 וגזר הדין) שהיווה בסיס להגשת הקובלנה נגד המערער.

23
24 16. איני מקבלת את טענות המשיבים שלפיה דבריה של המתלוננת, במהלך עדותה בפני חברי
25 הוועדה, הם לכל היותר בבחינת הוספת פרטים לא משמעותיים - הוספה של מה בכך שהינה
26 אך טבעית בנסיבות העניין מן הטעם הפשוט שלפיו לא מצופה מן המתלוננת לחזור באופן
27 מדויק על האמור בכתב האישום. שכן, המתלוננת בעדותה בפני הוועדה הציגה תיאור עובדתי
28 שונה, והצביעה על אירועי תקיפה חדשים, הכוללים תקיפה פיזית ואף מינית במספר
29 הזדמנויות שונות, עובדות שלא בא זכרן בכתב האישום שבו הודה המערער ובגינו הורשע.
30 מעיון בכתב האישום, עולה כי המערער הורשע בגין תקיפת המתלוננת בשני אירועים בודדים,
31 בהפרש של יומיים בין השניים, כשבאחד מבין שני האירועים גרם המערער למתלוננת חבלה
32 מסוג הימטומה, וכן איים המערער על המתלוננת במהלך אחד משני האירועים. צוין בנוסף כי
33 מאז 2018 תקף המערער את המתלוננת במספר מועדים בכך שדחף אותה. עם כל הכבוד
34 הראוי, בין תיאור עובדתי זה של כתב האישום, שבו הודה והורשע המערער ואשר היווה בסיס

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עש"א 35831-05-23 סלימאן נ' שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני: בד"מ 1/1/23

- 1 לקובלנה, לבין התיאור העובדתי של המתלוננת אשר כלל פירוט מספר אירועי תקיפה אחרים
2 כולל אלימות מול אנשים בתוך קניון או אירועי תקיפה מינית, ההבדל הוא משמעותי ביותר,
3 כך שאין לקבל את קביעת הוועדה בסעיף 21 להמלצה שלפיה דברי המתלוננת כפי שהובאו
4 בפני חברי הוועדה מהווים בסיס להרשעתו של המערער באלימות קשה במשך תקופה
5 ממושכת !
6
7 17. בקביעתה האמורה של הוועדה במסגרת ההמלצה, נפל פגם מהותי היורד לשורש העניין, שכן
8 כתב האישום שבו הודה והורשע המערער, היווה הבסיס להגשת הקובלנה ולהליכים
9 המשמעותיים שננקטו נגד המערער. הוא ולא דברי המתלוננת כפי שהוצגו בפני הוועדה ואשר
10 כללו תיאור עובדתי שונה בתכלית השוני ממה שיוחס למערער בכתב האישום. כידוע, חזקת
11 החפות היא נקודת המוצא בכל הליך משפטי פלילי. חזקה זו קובעת שאדם הוא בגדר זכאי
12 כל עוד לא הוכחה אשמתו מעבר לכל ספק סביר, כנדרש במשפט הפלילי. כאן הוועדה נתפסה
13 לכלל טעות עת 'דילגה' על קיומו הליך פלילי שלם והחליטה על סמך דברי המתלוננת, כפי
14 שנשמעו בפני חברי הוועדה, לייחס למערער אירועי אלימות קשה אשר נמשכה כ- 3 שנים
15 וכללה אלימות מינית.
16
17 18. איני מקבלת את טענות המשיבים שנושא עבירות מין כלל לא נלקח בחשבון על ידי הוועדה
18 בעת שגיבשה את המלצתה בעניינו של המערער, שכן בסעיף 24 להמלצה, נכתב על ידי הוועדה
19 'ברחל בתך הקטנה', כי מסכת האירועים המיוחסים למערער דומים יותר בחומרתם לתקדים
20 שעליו הצביע ב"כ הקובל בעניין רופא אחר שהורשע באונס, וזאת, לטעמה של הוועדה, בשל
21 אופייה של האלימות שביצע המערער, ואשר נמשכה כ- 3 שנים וכללה אלימות מינית.
22
23 19. מהאמור לעיל, עולה בצורה שאינה משתמעת לשני פנים, כי הוועדה הביאה גם הביאה בין
24 שיקוליה את טענות המתלוננת לתקיפה מינית כעובדה מוגמרת. חיזוק לכך ניתן למצוא
25 בסעיף 24 להמלצה שבמסגרתו השווה עניינו של המערער, מבחינת חומרה, לעניינו של רופא
26 אחר שהואשם בביצוע עבירה חמורה של אונס. בקביעתה כאמור, נפלה שגגה חמורה בהמלצת
27 הוועדה, שגגה שהשליכה באופן ישיר על קביעת עונש חמור וקיצוני על המערער. במה דברים
28 אמורים?
29
30 20. העונש המשמעותי שהוטל על המערער אינו מידתי וחורג מרמת הענישה המשמעותית הראויה
31 למקרים כגון אלה. העובדה שבידי המשיבה לא עלה להציג לא בפני הוועדה, לא במסגרת
32 טיעוניה בכתב בהליך דן ולא במסגרת השלמת טיעוניה בעל פה, ולו החלטה אחת של טריבונל
33 מקצועי כדוגמת המשיבים, שבמסגרתה הוטל על רופא שיניים עונש של 3 שנות התליית
34 רישיון, ואף לא תקופה המתקרבת לכך, בגין מעשים דומים לאלה המיוחסים למערער, אומרת
35 דרשני.

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עש"א 35831-05-23 סלימאן נ' שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני: בד"מ 1/1/23

- 1 מעבר ל- 3 הדוגמאות שעליהן הצביע ב"כ הקובל בדיון שהתקיים בפני חברי הוועדה,
2 המשיבים לא הציגו תקדימים אחרים שיכולים לתמוך ברמת הענישה החמורה שהוטלה על
3 המערער. אף 3 הדוגמאות שהובאו על ידי ב"כ הקובל אין בהן כדי ללמד ממש על רמת הענישה
4 המקובלת בהליכים משמעתיים, שכן תיק אחד עניינו בעבירת תקיפה שבוצעה ע"י רופא ואשר
5 בגינה הוחלט להסתפק בנזיפה, ואילו תיק אחר עניינו ברופא אשר הורשע בעבירת אינוס בבת
6 זוגו ואשר בגינה נגזר דינו ל 5 שנות מאסר בפועל ובעקבות ההליך הפלילי ננקט הליך משמעתי
7 והטריבונל המקצועי במשרד הבריאות החליט להתלות את רישיונו למשך 3 שנים. ואילו
8 המקרה השלישי עניינו בפרשה שהובאה מהמשפט האנגלי בעניין רופא שהורשע בתקיפת בת
9 זוגו אך לא צויין מהו העונש המשמעתי שהוטל עליו.
- 10
11 מנגד, הציג ב"כ המערער שורה של החלטות והמלצות של וועדות בעניין רופאים אחרים,
12 לרבות רופאי שיניים, שהורשעו בעבירות של תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש
13 לבת זוג ואיומים, ודומה כי הדוגמאות להם הפנה ב"כ המערער דומות יותר לעניינו של
14 המערער, וניתן ללמוד מהן על רמת הענישה הנהוגה והמקובלת במקרים דומים למקרהו.
- 15
16 21. נכון הוא שבמקרים המתאימים לכך הוועדה, או המשיבים, רשאים היו להחליט על העלאת
17 רף אמצעי הענישה המשמעתיים הננקטים כנגד רופאים, ובכללם המערער. יחד עם זאת, קשה
18 להלום כי שיקול זה הוא של רצון בהחמרה הוא שעמד מאחורי המלצתה של הוועדה והחלטתו
19 של המשיב 2 בעקבותיה. בנסיבות העניין נראה כי הוועדה ייחסה למערער מקרה חריג
20 בחומרתו על סמך מעשים אחרים שיוחסו לו על ידי המתלוננת במהלך עדותה של זו בפני חברי
21 הוועדה, אשר בגינם לא הועמד המערער לדין, לא פלילי ולא משמעתי ומקל וחומר לא הורשע.
- 22
23 22. בנסיבות העניין, ומבלי להמעיט חלילה בחומרתם של מעשיו האמורים של המערער,
24 הראויים לכל גינוי בכלל ובפרט כשהן מבוצעות על ידי מי שעוסק במקצוע הרפואה ולרבות
25 רפואת השיניים, נראה כי מעשיו אלה של המערער אינם דומים בחומרתם למעשיו של רופא
26 שביצע עבירת אונס חמורה. משכך, להבנתי, לא היתה כל הצדקה להשית על המערער עונש
27 משמעתי הזהה מבחינת סוגו ומשכו לעונש המשמעתי שהוטל בסופו של יום על אותו רופא.
28 התוצאה העונשית השונה עד מאוד שבה הסתיימו ההליכים הפליליים בעניינם של השניים (5
29 שנות מאסר לעומת 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות), אך יכולה להעיד על החומרה
30 היתרה הכרוכה במעשים המיוחסים לאותו רופא אחר, בהשוואה למערער שבפנינו.
- 31
32 23. לאור המקובץ לעיל, ולאחר שהצבתי לנגד עיניי את מסכת העובדות שבגינן הורשע המערער,
33 את המלצת הוועדה והחלטת המשיב 2, ואת הטיעונים המפורטים של שני הצדדים, בכתב
34 ובעל פה, ובהתחשב בכלל הנתונים שנשקלו ע"י הוועדה, אלה שלקולא ואלה שלחומרא,
35 ובהתחשב בתקופה שבה נמנעה מהמערער האפשרות לעבוד במקצוע רפואת השיניים, במהלך

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עש"א 35831-05-23 סלימאן נ' שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני: בד"מ 1/1/23

1 התקופה שבה שהה במעצר בית ובמהלך התקופה שבה ריצה את עונש המאסר שהוטל עליו
2 בעבודות שירות, הגעתי לכלל מסקנה שיש מקום לקבל את הערעור במובן זה שתקופת
3 התליית רישיונו של המערער לעסוק ברפואת שיניים תקוצר ותעמוד על תקופה של 6 חודשים,
4 וזאת החל מיום 13/7/2023.

סוף דבר

24. הריני מקבלת את הערעור ומעמידה את תקופת התליית רישיונו של המערער לעסוק ברפואת
9 השיניים על תקופה של 6 חודשים, החל מיום 13/7/2023.

11 המזכירות תמציא עותק של פסק-הדין לידי הצדדים, באמצעות באי כוחם.

15 ניתן היום, י"ז תמוז תשפ"ג, 06 יולי 2023, בהעדר הצדדים.

17 אוסילה אבו-אסעד, שופטת
18